

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitivm Perfectionis, Et Virtvtvm Christianarvm

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. V. De diuini amoris affectu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

quæ contra diuinam Maiestatem commisit, compensationem, & satisfactiōnem?

2. Securitas
de venia.

Secundo hoc exercitium satis nos securos de venia reddit. Nihil enim cuiquam plus satisfacere potest, & certiorē reddere, quod Deus iana peccata dimiterit, quam quod eadem planxerit & deiis contritus sit. Si peccata oculis subiicis, & de eis doles & confunderis; non illa adspicet, sed obliuiscetur, hinc Sancti tam peccata in mentem reuocabant, & ob oculos ponebant: *Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, Et peccatum meum contra me est semper. Id est, coram me: Dicit Propheta, Psalm 50.5.ii. vt Deus illa obliuisceretur, & oculos ab illis auerteret. Auerse faciem tuam à peccatis meis, Et omnes iniquitates meas dele.* Ideoq; nominat Sanctus Hieronymus in verba eadem. *Quia si tu ponis illud ante te, Deus illud non ponit ante se.* Nihil tam oculos Dei, à peccatis nostris auertit, quam si nos illa intueamur, & iis confundamur & erubescamus. Ideoq; hoc unum eorum est quod nos certiores reddet, & delectabit in hora mortis: idcirco nos ante, hoc in eo exerceri expediet.

3. Antido-
tum pro fu-
turi pecca-
ti.

Tertio, non tantum remedium est præteriorum criminum, sed & antidotum, ne post in peccata labamur. Qui enim continet se confundit, & dolet se Deum confundisse procul abest, vt iterum & de nouo peccet.

4. Solatium
in tentationi-
bus.

Quarto efficax remedium est, vt quis possit se consolari & confirmare, qui tentationibus non consensit, quibus infestatur. Nam qui contritionis se actibus exercet, & peccatum odio habet, proponens potius mori, quam unum lethale peccatum admittere; certior esse potest se temptationibus & scrupulis aduenientibus non consensisse, nam quis ei, quod tanto odio prosequitur, tam facile assensum dat?

5. Amor
Deo.

Præterea hoc exercitio se exercere, est amoris diuini exercitio exerceri. Genuina enim & vera contrito ex Dei amore nascitur, quod illum offenderit, qui tam

bonus, & amore dignus sit, ideoque quanto magis quis DEUS nouit & amat; tanto magis dolet se illum offendisse.

Sanctus Clemens refert de Sancto Petero, quod recordatus se Christum negasse, tanta à tot ille ex oculis lachrymæ fluxerint, vt faciem adusserint, & quasi canales fecerint. Dicitque, illum noctu, primo galli cantu surgere solitum fuisse ad orationem, & nunquam deinceps illa nocte dormiuuisse, & tota vitâ consuetudinem obseruasse. Quod & nobis esset imitandum, & utilissimum, quod quis in oratione, & extra eandem, facere potest exercitium, est actus contritionis exhibere, odio habendo & detestando peccatum, firmiter proponendo maleficiis mori, quam unum mortale peccatum committere, à Deo petendo, vt potius illum ex hac vita decedere faciat, quam tale quid permittat. Ne permittas me separari à te. Ad quid enim vitam opto, nisi vt tibi seruiam? si tibi non seruiam; vitam nolo, aufer eam potius, quam te offendam.

CAPUT V.

De diuini amoris af-
fectu.

Tertius affectus, quo nos exercet, quemque ex passionis mysteriis meditatione colligere conuenit, est Dei amor. Nihil tam amandum mouet, quam si quis se amari sentiat, nec vila vincula, nec compedes tam fortiter, manus & pedes constringunt. Anima ergo exadie Summum CHRISTI amorem qui hic elucescit considerans, & attente pendens; necessario amore eius,quitam amavit incenditur & inflammatur. Ait Sanctus Apostolus & Euangelista Iohannes. *In hoc apparuit charitas Deinutus, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum.* Et S. Euangelista Lucas nominat amorem excel-

excessum, quod tantus ille esset. Quando coram tribus suis discipulis transfiguratus est C H R I S T U S, dicit, illi apparuisse Eliam & Moysen, & locutos cum illo fuisse de excessu, quem consummaturus erat in Ierusalem, qui erat passio-
nis, & mortis excessus. Et loquebantur cum illo, & dicebant excessum eius, quem completerus erat in Ierusalem. Merito amoris excessus dicitur, primo, quia pro inimicis mortuus est. Magnus sane amor est, ut quis vitam det pro amicis, imo tanta, ut Seruator mundi dicat, maiorem amorem non esse, quem quis possit exhibere: *Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amico suo.* Longius adhuc filii Dei amor processit, nam & pro inimicis animam dedit.

Idecirco ait Sanctus Apostolus Paulus, quod hic valde amorem suum patefecit Deus: *Commendat autem charitatem suam Deus in nobis, quoniam cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est.*

Secundo amoris excessus dicitur; vna enim sanguinis gutta earum, quas pro nobis effudit in circumcisione, & sudoris in horto, & minimum nostrae redempcionis opus, sufficiebat, & iustissima totius iustitiae rigor, satisfactio toti mundo, imo mille mundis erat (ut sancti dicunt) quod infiniti valoris opus esset, vt pote ab infinito Deo profectum. Hac vero infinita illa bonitas & misericordia contenta non fuit, sed omnem nobis sanguinem, & vitam donare voluit.

S. Apostolus Paulus nimiam charitatem nominat, dum ait: *Propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos: quod haec infinitis modis omnem amorem, qui dici vel cogitari possit, excedat.* Prophetas Zacharias pater Sanct. Iohannis Baptiste de hoc beneficio agens, non satis habuit dixisse, quod proueniret ex Dei misericordia, sed addidit prouenire ex visceribus & intimis illius praecor-

Rodriguez exercit. pars 2.

diis, dum ait: *Per viscera misericordie Luc. 1. 78. Deinostri, in quibus visitavit nos oriente ex alto.*

Quis ergo tam se amantem non redabit: Hinc dilectus ille discipulus ait: *Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos,* 1. Ioan. 4. 19. Saltem illi vicem referamus, & conuenit illi eodem modo amorem exhibere, quo ipse nobis exhibuit, ipse nobis operibus, & quidem carissimis exhibuit, in quibus amor maxime aperitur & attenditur. Hinc D. Ambrosius inquit: *Potes igitur Domine Iesu iam iniuriis tuis debo, quod redemptus sum, quam operibus, quod creatus sum.* Magnum fuit creationis beneficium, quod tamen tibi nullo labore constitutum, nullo alio opus fuit, quam dicere, & statim factum est: *Ipse dixit, & facta sunt, ipse mandauit, & creata sunt.* Sed redemptio nostra carius tibi constitutum, quam dicere, nam sanguine & vita constitutum: Exhibeamus ergo illi amorem non verbis, sed operibus: *Filioli mei non diligamus verbo neque lingua, sed opere & veritate:* dicit Evangelista. Filius Dei nobis amorem exhibuit, quod pro nobis contemnatur & vilipendatur; exhibeamus eandem ei, desiderando contemni & vilipendi eius amore, & gaudemus humiliationis & mortificationis sese offerente occasione. Ipse suum erga nos exhibuit amorem, se integre pro sacrificio aeterno Patri in cruce offerendo; tali modo ut nihil illi reliquum foret, quod non offerret nostri amore; ostendamus & nos, quo illum prosequimur, amorem, nos ei integre offerendo, & tradendo, dando totum cor, & desiderando ut tota eius in nobis fiat voluntas, & non nostra. In hoc tandem amor animaduertitur, non dicendo: Domine, valde te amo. Sicque illud Sancti Apostoli Iacobi à Sanctis exponitur: *Patiens autem opus perfectum habet.* Iacob. 1. 4. Cui enim oneri non est labor, mortificatio & humiliatio; re ipsa testatur, amorem quem habet, non in verbis, sed opere consistere, & verum

*Ambr. 1.2.
Super Lu-*

*Psal. 32. 9.
Psal. 148. 5.*

gg esse

esse, quod tribulationis & temptationis tempore non deficiat, quo veri amici examinantur.

Hic vel unus fructus, omnium maximus, qui nobis ex passionis meditatione colligendus; ideoque ille nobis multum in oratione exercitandus & in actum deducendus, præsertim nos integre & ex toto corde Deo offerentes, ut de nobis statuat, quod volet, ut volet, quando volet & quo modo volet: in hoc descendentes ad casus particulares & difficiles, qui occurtere queunt, non locum, non manus, non gradum ullum quicunq; etiam sit, omitramus, ad quem nos eius amore non offeramus. Hoc enim maximæ utilitatis exercitium est, & summæ perfectionis quoque valde versus amor proditur.

CAPUT VI.

De gratitudinis & gratiarum actionis affectu.

4. affectus est gratiarum actionis **Q**uartus in oratione exercitandus affectus, & in passionis Dominicæ meditatione inculcandus, est gratiarum affectio. Inquit Sanctus Augustinus. *Quid melius & animo geramus, & ore promamus, & calamo exprimamus, quam Deo gratias?* Hoc nec dici breuius, nec audiri, nec intelligi grandius, nec agi fructuosius potest. Tanti Deus gratitudinem & gratiarum actionem facit, quod exhibito populo suo aliquo beneficio, statim voluerit libi canticum dici. *Immolata Deo sacrificium laudis.* Et plena est sacra Scriptura canticus à Sanctis & filiis Israel in gratiarum actionem pro acceptis beneficijs à Dei Hieron. lib. 11 manu, decantatis. Sanctus Hieronymus super Isaiam ait traditionem fuisse Hebræorum, in cap. 39. fitimitatem illam Regis Ezechiæ, quæ illum ad extrema deduxit, nam textus ait: 4. Reg. 19. 35. *Egrotavit Ezechias usque ad mortem: ideo acidisse, quod post insignem illam & mi-*

randam Doctrinam ab Affyriis obtentam, qua Angelus Domini centum & octoginta millia eorumdem vna nocte cedit, canticum Deo non cecinisset, viajij in similibus fecerant. Sanctus Augustinus agens de decem illis Leprosis, quos C H R I S T Y S mundauit, diligenter discutit, quod ille, qui rediit, ad agendas gratias pro beneficio accepto, à C H R I S T I mundi Seruatore sit laudatus, & alij præhensi, ut ingratiti: *Nonne decem mundati sunt, & nouem ubi sunt; non est manus qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena.* Nec simus ergo ingratiti beneficiis a Dei manu perceptis, & præstum maximo benefiorum, quod homo factus sit, & cruci pro nobis affixus. *Gratia fidei suoris tui ne obliniscearis, dedit enim pro te animam suam,* dicit Sapiens. Christus pro nobis fidei conslit, & pro nobis soluit, dans sanguinem & vitam; fas ego ei, nos tantæ gratiae & beneficij non obliisci, sed gratos esse.

Sanct. Thomas de gratitudine agens, dicit, tribus modis fieri posse gratiarum actionem, primo, interius in animo agnoscendo, & estimando beneficij magnitudinem & se benefactori valde obligatum profitendo: secundo cum laudando & verbis gratias agendo: & tertio opere, beneficium compensando, secundum recipientis facultates. Omnibus his tribus modis studendum, nos in gratiarum actione exercere in singulis palmonis mysteriis primo agnoscendo corde talium & tantorum beneficiorum magnitudinem, quæ singulis mysteriis continentur, & magni ea faciendo, & examinando separatum omnes eorumdem circumstantias, & bona quæ inde ad nos deriuata sunt & in posterum vique deriuabuntur, & propter illa nos obligatos ad illi æternum seruendum, totis viribus fatendo.

Secundo & labijs nostris Deum laudando & glorificando, & vt omnia creata nobis ad eum laudandum & pro ipsius gratias agendum, auxilio sint, petendo, secun-